

РЕШЕНИЕ

№ 27332

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9464** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Роел Транспорт“ ООД, срещу Решение (без номер) от 31.07.2024 г. по анд. № 12108/2023 г. по описа на СРС, НО, 21 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42 – 0006222 от 25.04.2023 г., издадено от директор на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“), [населено място], с което на касатора на основание чл. 96, ал.1, т. 1, предл. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП), за нарушение на чл. 7а, ал. 13 ЗАвП във вр. с чл. 7, ал.1, изр 2 от с.з., му е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 3 000 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призван, не се представлява. По делото е постъпила е молба от 28.11.24 г., в която са изложени съображения за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на решението на СРС. Претендира присъждане на разносните по делото.

Ответникът редовно призван не се явява и не се представлява и не ангажира становище по делото.

Заклучение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 20.03.2023 г., около 12:00 ч., в [населено място], [улица] след извършена комплексна проверка от служител в ОО „АА“ [населено място] на превозвача „Роел Транспорт“ ООД, притежаващ лиценз на Европейската общност за международен превоз на товари № 14893, издаден на 18.03.2016 г. със срок на валидност до 17.03.2026г. Било установено, че 28.05.2022 г. дружеството е осъществило международен превоз на товари съгласно товарителница CMR [ЕГН] с МПС марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС], управлявано от Н. Ц. Х., като управлението на конкретното МПС е било установено от разпечатка на дигитална карта на водача. След направена справка от системата за международен обмен Regix било установено, че посоченото МПС не е включено в лиценза на дружеството. Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол от 20.03.2023 г. Проверката била осъществена в присъствието на управителя на дружеството и били констатирани 6 броя нарушения.

За констатираното нарушение на чл. 7а, ал. 1 предложение трето от ЗАВП бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 336611/20.03.2023 г. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителя и свидетеля по съставянето на акта. Обсъдени са и останалите събрани писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. СРС подробно е обсъдил показанията на свидетелите и се е мотивирал защо ги е кредитирал. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на

съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на въззивния съд, че отговорността на дружеството касатор е ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл. 9б, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози, затова, че превозвачът е допуснал и разпоредил да бъде извършен превоз, без моторното превозно средство да е включено в списък към лиценз на Общността. Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози "Обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България. Р. съдържа: № на лиценза, наименование и правна форма на превозвача, ЕИК, адрес на управление на превозвача, имената на професионално компетентното лице, брой копия или удостоверения към съответния лиценз, издадените наказателни постановления, списък на превозните средства, с които превозвачът извършва дейността". Разпоредбата на чл. 7а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози изисква лицензираните превозвачи да осъществяват превоз на пътници и товари на територията на Република България само с моторни превозни средства, за които има издадени удостоверения за обществен превоз на пътници или товари, или заверено копие на лиценз на Общността. Във връзка с посоченото става ясно, че превозвачите освен лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, трябва да имат и заверено копие на лиценз на общността, и то за всяко моторно превозно средство. В конкретния случай административно наказващият орган правилно е изписал текстово, че деецът е допуснал превоз, без МПС-то да е имало заверено копие на лиценз на Общността, като нарушението е отнесено към правната норма, която въвежда правило за спазване. Споделят се и изводите на СРС, че дори и на водача да е било предоставено ксерокопие на лиценза, то това не означава, че е спазена нормата на закона. Това е така, защото заверено копие се издава за всяко МПС от ресорния министър или оправомощено от него лице. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1, т.4 и 5 от Наредба № 33 превозвачът прилага копия от СРМПС на МПС, с които ще осъществява дейността и списък на МПС съгласно приложение № 5а от Наредба № 33 т.е. всяко МПС, с което ще се осъществява дейност трябва да е вписано в лиценза. От доказателствата по делото безспорно се установи, че ППС „М.“, рег. [рег.номер на МПС] от категория № 3 не е вписано в лиценза на дружеството касатор.

При това положение, според настоящия съдебен състав правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството за извършено административно нарушение по 9б, ал. 1, т. 1 от ЗАВП, както и правилно е определен

размера на имуществената санкция - 3000 лв. и АНО изцяло се е съобразил с този размер.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер) от 31.07.2024 г. по анд. № 12108/2023 г. по описа на СРС, НО, 21 с-в.

Решението е окончателно.